

Zepp-LaRouche til Solidarité & Progrès' partikongres: 'Ideernes kraft kan ændre historien'

21. september 2024 (EIRNS) -{Solidarité & Progrès' partikongres i Paris samlede i dag folk til præsentationer og drøftelser under ledelse af landsformand Jacques Cheminade. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, gav et forudindspillet videobudskab med titlen »Ideernes kraft kan ændre historien«. Den fulde udskrift er her:}

{Bonjour mes amis français} [smiler],
Mine damer og herrer,

Jeg vil gerne tale til jer i dag om idéers magt til at ændre historien. Der er ingen tvivl om, at vi sandsynligvis befinder os i den farligste periode i historien nogensinde. Lørdag den 14. september rapporterede {Le Monde}, at franske regeringsmedlemmer frygter tredje verdenskrig, fordi de er bange for, at konflikten mellem Ukraine og Rusland er ved at komme ud af kontrol.

Det kan være en god ting, for det er kun, hvis befolkningen vågner op – og forhåbentlig vågner regeringerne op – at vi forhåbentlig kan ændre dette i tide. De næste fem-seks uger er de farligste. For »inside the Beltway«, som man siger – det vil sige i etablissementet i Washington – taler folk om, at USA, og dermed NATO, snart bliver nødt til at udkæmpe en mulig trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea, og for den sags skyld kan man tilføje Iran.

Se, hvad der ligger bag, er, at der blandt disse personer fra etablissementet er en frygt for, at USA er ved at miste sin

dominerende position i verden, fordi Rusland, Kina – det er et synonym for BRIKS – vil holde deres årlige topmøde i oktober i Kazan i Rusland. Og på det tidspunkt vil det stå klart, at de allerede vil udgøre langt størstedelen af verdens befolkning, og at mange flere medlemmer vil komme til på det tidspunkt. Det er derfor, Dick Cheney, som vi alle mindes med gru, støttede Kamala Harris, fordi han sagde, at Trump repræsenterer “den største fare for det amerikanske demokrati”.

De frygter, at NATO vil tabe til den »Globale Majoritet«, som BRIKS repræsenterer, og derfor vil de have en krig for at ødelægge Rusland.

Det ville være tredje gang, det blev forsøgt. Napoleon var første gang. Jeg tror, at folk i Frankrig er smerteligt klar over, hvor det endte. Anden gang var Hitler, og Europa er endnu ikke kommet sig over konsekvenserne af det storhedsvanvid. Og nu er det tredje gang, at NATO, eller “Anglofæren” med deres kontrol over NATO, vil gøre det samme. Anglofæren ofrer allerede Europa uden nogen nævneværdige bekymringer. EU, som er det bureaukrati, der styrer de europæiske vasaller, er i færd med at ødelægge Europa indefra. »Godtroende fjolser« udkæmper anglofærens krig, ukrainerne i Ukraine, men også lejesoldater, franske, britiske og andre soldater.

Der er dog stor forskel på fortællingen og den virkelige historie. Hvis man ser på det fra overfladen lige nu, ser det ud til, at NATO og EU har styr på det hele. Men når man ser på den virkelige historie, er {ideer}, selv om de måske ikke lykkes i øjeblikket, nødvendigvis succesfulde på mellemlang og lang sigt. Se på følgende eksempler.

I 1975 kom Lyndon LaRouche, min afdøde mand, tilbage fra en rejse til Irak, hvor han havde diskuteret med ledere af Den Alliancefrie Bevægelse og foreslået at erstatte IMF med Den Internationale Udviklingsbank (IDB) for at få en

kreditfacilitet til udviklingslandene, som ville gøre det muligt at udvikle dem. Vi spredte den idé blandt alle de alliancefrie lande, og i 1976 meddelte de, at det var Den Alliancefrie Bevægelses hensigt at få en ny økonomisk verdensorden. På det tidspunkt lykkedes det ikke, fordi der var en utrolig modreaktion. Mange lande blev destabiliseret: Indira Gandhi (Indien), fru Sirimavo Bandaranaike (Sri Lanka). Zulfikar Ali Bhutto (Pakistan) blev endda myrdet.

Men hvis man ser på BRIKS i dag, i 2024, er de lige nu den mest magtfulde økonomiske blok, der opstår. De har begyndelsen på det, som Brasiliens præsident Lula kalder Sydens Store Bank, Den Nye Udviklingsbank (NDB), som er fuldstændig udformet efter Lyndon LaRouches IDB.

Se på en anden ting. Oligarkiet besluttede at påtvinge verden deres malthusianske ideologi i 1972 ved at udgive skriftet Grænser for vækst {Limits to Growth}. Det havde gjort stor skade, fordi det skabte en verdensomspændende »økologisk« bevægelse. Men Lyndon LaRouche skrev en bog, der hed Der er ingen grænser for vækst; og det tog ganske vist kun et par årtier, men ikke desto mindre opgav Kina til sidst sin »etbarnspolitik«, som havde været resultatet af Romklubbens idé om, at ressourcerne er begrænsede. De overtog filosofien fra den gamle kinesiske filosof Sun Bin (død 316 f.Kr.), som allerede på det tidspunkt havde erklæret, at der ikke findes noget mere værdifuldt i universet end mennesker. Kineserne opdagede, at hvert barn er et enormt bidrag i form af det kreative potentiale, det tilfører verdens befolkning.

Tag et andet eksempel. Mellem 1989 og 1991, da Den kolde Krig endelig sluttede, og den tyske genforening kunne finde sted, blev Vesten, på trods af advarsler fra pave Johannes Paul II om, at der var "sydens strukturer" i både øst og vest, de neokonservative i anglosfæren, dybest set triumferende og hævdede, at de havde vundet Den kolde Krig. Og de begyndte at fortsætte med etableringen af en unipolær verdensorden, "regimeskift", "farvede revolutioner", interventionskrige, op

til den nuværende krise.

Men samtidig udviklede Lyndon LaRouche og vores internationale bevægelse allerede en modplan, "Productive Triangle", som var ideen om at forbinde Paris-Berlin-Wien, et område på størrelse med Japan, gennem tilførsel af moderne teknologier, og derefter bringe "udviklingskorridorer" ind i Comecon, ind i Polen, Warszawa, Kiev, Moskva og Balkan. I 1991 udvidede vi det til at blive »Verdenslandbroen«. I den forbindelse arrangerede vi, vil jeg sige, hundrede seminarer og konferencer. I 2013 annoncerede præsident Xi Jinping Kinas politik for den Nye Silkevej i Kasakhstan.

Siden da er Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), som afspejler disse ideer, blevet til det, der helt klart er i færd med at blive Verdenslandbroen. Derfor vandt de ideer, der går i retning af global udvikling, åbenlyst.

Endnu et eksempel. Den 3. januar 2001 kom Lyndon LaRouche med en profetisk forudsigelse, hvor han sagde, at den nye Bush-regering ville blive konfronteret med så mange problemer i finanssektoren, at de ville gå efter en »ny rigsdagsbrand«. Præcis ni måneder senere, den 11. september, fandt angrebet på World Trade Center og Pentagon sted. Det var begyndelsen på det, der skulle blive til en amerikansk politistat og bestræbelserne på at opnå global dominans og en unipolær verden.

Hvis man ser på det nu, 23 år senere, i Sydvestasien, hvor USA har foretaget mange interventioner – Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen osv – er USA's indflydelse ved at smuldre.

Se på situationen i Afrika. I Frankrig tror jeg, at folk er meget bevidste om, at den kolonialistiske politik er ved at blive forkastet.

Så hvad er Europas muligheder i denne situation? Vi oplever »tektoniske«, jeg vil endda sige »intergalaktiske« forandringer, hvor de fleste mennesker ikke er klar over, hvad

det betyder i form af forandringer!

Så for Frankrig er der helt klart en mulighed for en »gaullistisk« impuls. Jeg tror, at Frankrig i den næste periode kunne tage initiativ til at forlade NATO's integrerede kommando, ligesom de Gaulle gjorde, og tilslutte sig BRIKS. Selv Tyskland, som ser ud til at være helt i lommen på Anglosfæren lige nu, kan ændre sig dramatisk. Den tyske økonomi er i frit fald. Det vigtigste bilfirma i Tyskland, VW, lukker fabrikker, selv i Tyskland! Det har resulteret i et fuldstændigt sammenbrud i støtten til den nuværende koalitionsregering. Fireogfirs procent af befolkningen i Tyskland er utilfredse med denne regering.

Nu er det ikke nok bare at blive medlem af BRIKS. Jeg tror, vi er nødt til at foretage et mentalt spring og tænke på et helt nyt paradigme i de internationale relationer. Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager højde for alle landes sikkerhedsinteresser på planeten, præcis som det skete med den Westfalske Fred (1648).

Vi er nødt til at tænke over, hvilken rolle Europa, de europæiske suveræne nationer, vil spille i den kommende verdensorden, som vil blive styret af Asien, som meget tydeligt vil blive domineret af det "Globale Syd", den "Globale Majoritet". Så Europa vil ikke længere blive styret af arrogante mennesker, der sidder på en høj hest og tror, at »Europa er en have, og resten af verden er en jungle« [sagt af EU's udenrigsrepræsentant Josep Borrell, og vi skal bare sørge for, at junglen ikke kommer ind i vores smukke have.

Nej, vi er nødt til at tænke helt anderledes. Vi er nødt til at tænke, at Europas identitet skal være at hjælpe alle steder på planeten med at blive en have, det vil sige helt konkret: Vi skal bruge vores videnskabelige og industrielle potentiale til at hjælpe med at skabe 2 til 3 milliarder produktive job i det Globale Syd. Kan vi gøre det?

Sergei Glazyev, en meget vigtig, måske den vigtigste russiske økonom, sagde i et smukt budskab til Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, at de lande, der følger Lync økonomiske, videnskabelige metode, har succes. Og de, der ikke gør det, fejler.

Måske vil de europæiske nationer på grund af den dybe degeneration af vores kultur være de sidste på planeten, der forstår det. Men jeg tror, at hvis vi griber modigt ind i denne situation og »følger Lyndon LaRouches kloge ord« [sagde den mexicanske præsident José López Portillo] og Jacques Cheminade, så kan vi gøre det.

Foto: SI